

Šakvický zpravodaj

MK ČR E 20162 | listopad | 3/2013

Milí spoluobčané,
máme za sebou krásné léto a nezapomenutelné chvíle spojené s oslavou Vesnice JMK 2013. Ještě jednou děkuji všem za pomoc a spolupráci v této soutěži. Věřím, že na myslivně jste si oslavu všichni užili a že tento den pro Vás zůstane krásnou vzpomínkou. Mnozí z Vás se na mě obrací s dotazem, co s výhrou uděláme? Zatím nevím. Podle mého názoru bychom měli získané peníze investovat do projektu, který bude sloužit všem, protože o toto vítězství se zasloužili všichni. Nápadů je mnoho: rekonstrukce MŠ,

střecha a fasáda budovy ZŠ, komunikace ke hřbitovu, rekonstrukce hřbitovní zdi, chodníky, rekonstrukce osvětlení, rekonstrukce horního patra kinorestaurantu, dobudování kanalizace, inženýrské sítě pro výstavbu RD atd. Nyní bude na zastupitelstvu obce, aby se dobře rozhodlo. Naše rozhodování nám mohou usnadnit i vaše nápady, které můžete zasílat na e-mail sakvice@sakvice.cz a nebo je vhodíte do bílé schránky u obecního úřadu.

Na straně 2 se dočtete o tom, jak soutěž probíhala.

Drahomíra Dirgasová, starostka

Redakční rada a zastupitelstvo obce přeje všem svým čtenářům klidné vánoční svátky a šťastný nový rok 2014

■ Jak probíhala soutěž Vesnice roku 2013

Prvním krokem k této soutěži bylo podat přihlášku do 30.4.2013. Součástí přihlášky bylo zpracování prezentace obce dle osnovy:

- obec a její koncepční dokumenty –rozpočet, výsledky hospodaření, Program obnovy vesnice, územní plán, stručná charakteristika obce
- společenský život
- aktivity občanů
- podnikání
- péče o stavební fond a obraz vesnice
- občanská vybavenost
- inženýrské sítě
- doprava
- úspory energií
- péče o veřejná prostranství
- přírodní prvky a zeleň v obci
- péče o krajinu
- připravované záměry
- informační technologie v obci

Potom následovala návštěva krajské hodnotitelské komise dne 18.6.2013, kde jsem měli v průběhu 2 hodin prezentovat naši obec.

Zde je důležité se rozhodnout, co chcete především v obci prezentovat a na to se musíte maximálně soustředit a dát této oblasti při prezentaci největší prostor. Všechny obce, které šly do soutěže jsou krásné, mají bohatý kulturní život a pro komisi není jednoduché vybrat tu nejlepší. Proto je důležité vypíchnout to nej... v obci. Když jsem připravovala celý projekt, rozhodovala jsem se mezi dvěma oblastmi, mezi výsadbou zeleně a bojovat o zelenou stuhu a nebo mezi kulturou a bojovat o bílou a nebo zlatou stuhu. Obě stuhy zelená i zlatá postupují v krajského kola do celostátní soutěže a finanční ocenění je přibližně stejné.

Věřím tomu, že kdybychom se soustředili na zelenou stuhu, určitě bychom ji získali a to díky Biokoridoru, kdy na ploše necelých 5 ha je vysázeno 26 tis. kusů sazenic. Za tuto ojedinělou akci obec získala CENU ZEMĚ. Máme vysázené krásné aleje směrem k přehradě, na Zaječí, k polnímu hnojišti, za myslivnou. Komise nás pochválila za čistotu v obci a v okolí obce, za to že se snažíme třídit odpad a aktivně bojujeme proti černým skládkám. Byla oceněna i plánovaná výsadba lužního lesa u Červeného mostku a podél přehrady, plánované výsadby remízku atd. Pokud k tomu přidáme pěkný areál myslivny včetně kapličky, máme se čím chlubit a hlavně je to společné dílo všech, kterým záleží na okolní přírodě.

Druhá oblast, kterou jsem chtěla prezentovat a pro kterou jsem se nakonec rozhodla, byla "kultura a udržování kulturních tradic. Tímto jsem chtěla poděkovat všem, kteří se o kulturu v naší obci starají a nám všem ostatním připomenout, co všechno již dokázali. Bylo potřeba soustředit velkou část prezentace na to nejlepší a to je Hanýsek a naši mladí kluci a holky, kteří založili sdružení Akce v Šakvicích. Proto dostali největší prostor pro svoji prezentaci a to se nám nakonec vyplatilo. Ale opět by to na zlatou stuhu nestačilo. Aby to byla skutečně zlatá, musel každý přispět svým dílem, protože na zlatou stuhu se posuzují všechny oblasti. Proto bych byla ráda, aby si všichni uvědomili, že toto vítězství je zásluhou

všech. Když se provádělo krajské vyhodnocení soutěže, sdělili mně členové hodnotící komise, že jsme byli kandidáti na zelenou i bílou stuhu. Protože můžeme získat jen jednu stuhu, rozhodli se nám udělit tu nejcennější a to zlatou stuhu. O to je to pro nás cennější, že přestože jsme byli nováčky v této soutěži, získali jsme zlato.

Vítězství v krajském kole jsme oslavili 17.8.2013 v areálu mysliveckého sdružení. Na tuto oslavu nám JMK přispěl částkou 150 tis. Kč. Navštívila nás spousta významných hostů: z Ministerstva pro místní rozvoj ČR - Spolek pro obnovu venkova ČR - Svaz měst a obcí ČR Ministerstvo zemědělství ČR uděluje ocenění **Zlatá stuha** za vítězství krajském kole obci **Šakvice** v Jihoomoravském kraji v soutěži **Vesnice roku 2013**. Oslava byla zahájena vystoupením DH Tůfaranka. Dále následoval kulturní program: Křesťanská folková skupina Srdce, Akce v Šakvicích - Labutí jezero, vítězný verbuňk, malý a velký Hanýsek, stárci. Součástí kulturního programu bylo i předání mimořádných ocenění, diplomů, vyhlášení Zlaté cihly, vyhlášení stuh.

Po ukončení oficiálního programu následovala volná zábava, cimbálová muzika, ohňostroj. Pro všechny bylo zdarma občerstvení - ochutnávka vín, košť pomazánek, špekáčky, pití. Na počest této akce jsme zasadili pamětní lípu, kterou p. farář posvětil a ke kořenům stromu jsme v láhvi zapečetili vzkaz pro budoucí generace. Druhou lípu jsme zasadili na ul. Výhon (na luži).

Za vítězství v krajském kole obdržíme dotaci ve výši 1 mil. Kč. Jako vzpomínku na tuto akci si můžete na obecním úřadě zakoupit CD za 55,-Kč.

Možná se někteří ptají, za co jsme vlastně titul získali, čím jsme tak zaujali komisi, že se rozhodla udělit titul právě Šakvicím?

Naše obec se může pyšnit bohatým společenským životem. Máme zde dvě dechové hudby Tůfaranku a Sokolku, které získávají mnohá ocenění nejen v celostátních soutěžích, ale i v zahraničí, folklorní soubor Hanýsek, který získává mnohá ocenění v celostátních soutěžích, křesťanskou folkovou sku-

pinu Srdce. Komise ocenila práci a následný vliv FS Hanýsek, z něhož vzešli mladí muži a ženy a k nim se přidali další, kteří se starají o bohatý kulturní život v naší obci. Pěknou školu, školní jídelnu, kuchyň, práci s dětmi, divadelní kroužek atd. Veselý život obohacují maminky aktivitou klubu Prtata. Dále zde dobře pracuje myslivecké sdružení. Obdiv komise si získal jejich areál, kaplička, péče o zvěř. TJ Sokol - jejich aktivity týkající se práce s mládeží - fotbal, stolní tenis, florbal, volejbal. Rodiče všemožně podporují činnosti dětí. Obdiv a uznání získala knihovna, vítání občánků, vydávání zpravodaje. Výstavy vín, které organizuje Svaz zahrádkářů. Schází se Senior klub. Komise dále ocenila pěkný vzhled obce, výsadbu stromů v okolí obce, péči o krajinu a kulturní památky, vedení kroniky obce.

Soutěž Vesnice roku 2013 - celostátní kolo

Letošní soutěže se zúčastnilo 273 obcí. Hodnotící komise sledovala úroveň společenského života v obci, aktivity obyvatel, celkový obraz vesnice, občanskou vybavenost a infrastrukturu, spolupráci s podnikateli v obci, veřejná prostranství, péči o zeleň a krajinu a také koncepční dokumenty obce. Prezentace obce v celostátním kole trvala 4 hodiny.

Složení komise: Karel Navrátil - Obec Komňa - Vesnice r. 2011, Ing. Martin Vysoký Obec Řepice - Vesnice r. 2012, Ing. M. Tichá - Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Jiří Rezníček - Spolek pro obnovu venkova, Lenka Cincibusová - Svaz měst a obcí ČR, Ing. Marie Pechorová - Ministerstvo zemědělství, Bc. Markéta Tošovská, DiS. - Ministerstvo kultury, Ing. Petr Šiřina - Spolek pro zahradní a krajinářskou tvorbu Ministerstvo životního prostředí, Mgr. Milena Kodýmová - Svaz knihovníků a informačních pracovníků, Mgr. Jiří Hába - Folklorní sdružení, Mgr. Viktor Liška - Sdružení místních samospráv ČR, PhDr. Pavel Bureš - Národní památkový ústav.

Komise navštívila naši obec 6.9.2013 ve 14.00. Zástupci obce přivítali komisi na obecním úřadě a po krátkém občerstvení a přípitku následovala projížďka koňským povozem po obci. Během projížďky probíhala prezentace obce s krátkým zastavením na jednotlivých místech:

- Odpočívadlo směrem na Starovičky - prezentace o výsadbě směrem k polnímu hnojišti a o plánované výsadbě lužního lesa
- Park Isidor - prohlídka dětského hřiště, informace o kulturní památce: socha Sv. Isidora, informace o průmyslové zóně a cyklostezce směrem na Hustopeče, kulturních památkách obce, infrastruktura, výstavba atd.
- Preparátorská firma manželů Francových - zde proběhla zajímavá prezentace jejich firmy včetně prohlídky
- Knihovna - prezentace knihovny - Martínková I., zpravodaje - Z. Francová a kronikáře - p. Mgr. J. Musil. Dále jsme si prohlédli výstavu obrazů
- Kinorestaurant - klubovna Hanýsku - prezentace začala kulturním vystoupením FS Hanýsek, následovala krátká prezentace VŠ Hanýsek - Osičková P., Holásková I., klubu maminek Prtata - Hutrová J., vítání občánků - Bc. Zemanová V., kulturní vystoupení rodičů, prezentace DH Sokolky - Ing. J. Svoboda ml.
- Potom jsme se přesunuli do kinosálu, kde probíhala zkouška DH Tůfaranky, prezentace - J. Bílek za doprovodu celé kapely.
- Z kinosálu jsme přešli přes školní zahradu do školy - zde proběhla prezentace školy - ředitelka školy Mgr. A. Rohrerová a kulturní vystoupení dětí z divadelního kroužku ZŠ a MŠ

- Ze školy jsme přešli do místního kostela, kde nás přivítal p. farář a skupina Srdce. Prezentace Mgr. E. Brůčkové o skupině Srdce a výuce náboženství, rekonstrukci místního kostela
- Když jsme vyšli z kostela, měli jsme připravená kola (nezapomnělo se na výzdobu kola a tašku první pomoci). Za doprovodu stárků, Akce v Šakvicích a Hanýsku jsme jeli směrem k přehradě - během cesty proběhla krátká prezentace o výsadbě obecního hájku, o přehradě, lipové aleji a nezapomněli jsme ani na krásnou pověst o Palavě
- Na myslivně nás již očekávali zástupci MS - Z. Svoboda, J. Votava, kteří povprávěli o činnosti mysliveckého sdružení, o výstavbě kapličky atd. Komise neskrývala svůj obdiv nad krásným areálem. Protože zde probíhaly přípravy na svatbu, komise ochutnala i svatební víno a koláče.
- Z myslivny jsme pokračovali na hřiště. Zde následovala pro- hlídka hřiště, kabin a krátká prezentace TJ Sokol - Ing. Z. Osička a J. Nevěděl
- Poslední zastavení bylo na Kopečku ve sklípku p. Svobody - zde proběhla prezentace Akce v Šakvicích a našich zahrádkářů - V. Nevěděl, M. Kurc, D. Lutzký, D. Osička
- Po malém občerstvení a se zpěvem se jsme se s komisí rozloučili v 18.00

Dne 14.9.2013 při Mezinárodním dětském folklorním festivalu Písni a tancem v Luhačovicích byly vyhlášeny výsledky celostátního kola. Na první tři místa jsme sice nedosáhli, ale jak uvedla komise: „Rozhodování o vítězi bylo velmi těžké. Všechny obce byly výborně připravené, prezentace byly živé a nápadité. Dostat se z 273 obcí mezi třináctku nejlepších obcí je velký úspěch. Není zde vítězů a poražených, protože všechny obce už letos jednou zvítězily v krajských soutěžích. Pro nás je všech těchto 13 obcích zlatých“.

Tímto úspěchem se může chlubit i naše obec a navíc jsme byli celostátní komisí oceněni **PUTOVNÍM POHÁREM FOLKLORNÍHO SDRUŽENÍ ČR**.

Folklorní sdružení ČR, v součinnosti s celostátní hodnotitelskou komisí, vyhodnotí a ocení Putovní pohárem FoS ČR obec s nejvýraznějším programem dlouhodobé péče o místní lidové tradice z řad obcí oceněných Zlatou stuhou, tj. z řad vítězů krajských kol soutěže. Toto ocenění je udělováno od r. 2004. V roce 2013 celostátní komise rozhodla, že Putovní pohár Folklorního sdružení ČR náleží obci Šakvice za podporu DFS Hanýsek ze Šakvic, kvalitu udržování lidových krajových zvyků, krojů, písní a tanců a za vyhledávání nových přístupů k jejich zachování a zdokonalování v současném životě.

2004	Kovářov	Jihočeský kraj
2005	Bořetice	Jihomoravský kraj
2006	Liptál	Zlínský kraj
2007	Královské Poříčí	Karlovarský kraj
2008	Bolatice	Moravskoslezský kraj
2009	Jankov	Jihočeský kraj
2010	Koloveč	Plzeňský kraj
2011	Komňa	Zlínský kraj
2012	Žlutava	Zlínský kraj
2013	Šakvice	Jihomoravský kraj

Atmosféra v Luhačovicích byla fantastická. Sál byl plný lidí v různé barevných oblecích s vlajkami a transparenty, hudebními nástroji, mladí, staří i děti. V předních řadách seděli zástupci vyhlásovatelů soutěže, ministr pro místní rozvoj, ministerstva zemědělství aj. Celým sálem zaznívalo skandování, zpěv, řehtačky, trubení a bouřlivé potlesky. Před samotným vyhlášením soutěže bylo vystoupení našich dětí z FS Hanýsek. Jejich vystoupení zvedlo celý sál ze židle, následoval bouřlivý potlesk a skandování. Děti jednoznačně zvítězily a získaly si uznání a obdiv všech zúčastněných. Na samotných dětech bylo vidět jejich nadšení a radost.

Přestože jsme nevyhráli celostátní kolo, získali jsme zde velké ocenění a uznání. Také jsme byli celostátní komisí požádáni, aby FS Hanýsek vystoupil na slavnostním předání ocenění Vesnice ČR v Jeseníku nad Odrou dne 11.10.2013.

Velký obdiv jsme získali od starosty města Luhačovic, který řekl: „Taková akce se nedá naplánovat a možná se už nikdy nebude opakovat, aby se na Folklorním festivalu sešla vítězná vesnice, folklorní soubor z téže obce a k tomu ještě získat Putovní pohár Folklorního sdružení České republiky. Je to pro mě nezapomenutelný zážitek a obci Šakvice srdečně gratuluji“. Součástí vyhlášení výsledků celostátního kola soutěže Vesnice roku 2013 byla Vernisáž Výstavy Vesnice roku 2013 - kolonáda, Hala Vincentka v Luhačovicích, kde byla prezentována i naše obec.

Vesnicí roku 2013 se stal Jeseník nad Odrou z Moravskoslezského kraje. Obec, kterou v r. 2009 zasáhla náhlá povodeň, zabila tři lidi a způsobila rozsáhlé materiální škody. Jak uvedl starosta obce p. T. Macháček - povodeň lidi spojila, jeden pomáhal druhému a snažili se dostat vesnici zpátky do běžného života. Lidé přestali řešit nesmysly a uvědomili si, co je skutečně důležité. Většinou záleží na tom, v jaké obci žijí a jsou schopni něco pro ni udělat. S tím souvisí i mezilidské vztahy. Vítězné obci gratulujeme.

Na slavnostním vyhlášení Vesnice r. 2013 v Jeseníku nad Odrou nám byl předán putovní pohár FSČR a 3.12.2013 nás čeká návštěva v senátu ČR, kde bychom měli získat k tomuto ocenění i finanční dar.

Dalším přínosem je i propagace naší obce. Postoupením do celostátního kola mezi zlatou třináctku, dnes i na druhém konci naší republiky vědí, že existují nějaké Šakvice. Díky této soutěži jsme se stali známými a nyní záleží jen na nás, jestli tomuto titulu budeme dělat čest

Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na soutěži a na přípravě slavnosti: prezentace při soutěži, zorganizování programu, kulturní vystoupení, moderování, zajištění areálu myslivny, zajištění školní kuchyně na pečení koláčů, pečení koláčů, koutek pro děti, ohňostroj, výzdoba, občerstvení, zajištění stolů a lavic, dovoz a stavění stanů, reklamní předměty, ozvučení, hudební doprovod, fotografování, dodání ovoce, vína, pomazánek, úklid, zajištění zdárného průběhu celé akce atd.

Drahomíra Dirgasová, starostka

■ Probíhající projekty a činnosti v obci od měsíce června 2013

Pokračuje projednávání pozemkových úprav s občany.

Probíhá zpracování nového územního plánu.

Víceúčelové hřiště s umělým povrchem v měsíci červenci byla dokončena výstavba víceúčelového hřiště s umělým povrchem na tenis, florbal, volejbal, košíkovou, kopanou atd. Zakázku provedla firma PSK-ASM s.r.o. Zlín, cena 1 069 016 Kč. Hřiště může užívat každý, vstup na hřiště není zpoplatněn. Síť na volejbal a na tenis si můžete vyzvednout po předchozí domluvě na tel.č. 724175616, 519416220.

Umělé zavlažování fotbalového hřiště na fotbalovém hřišti, které je ve vlastnictví obce, bylo vybudováno umělé zavlažování. Zakázku získala firma NETAFIM CZECH Louny, vysoutěžená cena 225 860,- Kč.

Osvětlení víceúčelového hřiště na tuto akci jsme získali sponzorský dar ve výši 75 000,- Kč od firmy SETAVA Clean s.r.o. Praha. Osvětlení provedla firma Karel Šabata, Velké Němčice, částka 30 000,- Kč. Zbylé peníze ze sponzorského daru budou použity na dobudování chodníku u fotbalových kabin.

Úprava polní cesty vedoucí k Novomlýnské nádrži získali jsme GRANTOVÝ PŘÍSPĚVEK od Moravských naftových dolů Hodonín ve výši 200 000,- Kč. Rekonstrukci polní cesty provedla firma Stavba a údržba silnic Břeclav. Bylo provedeno rozrušení horní vrstvy šterku do hloubky 10–15 cm, doplnění svrchní části vozovky vrstvou vyřezovaného recyklátu z krytu asfaltové vozovky a zhutnění. Vzhledem k tomu, že v některých místech se recyklát nespojil, provedené dílo jsme reklamovali. V jarních měsících bude provedeno doplnění recyklátu a následné zhutnění vozovky.

Ulice Vinohradní lokalita určená pro výstavbu rodinných domů. Před 6 lety zde byla vybudována kanalizace a vodovod. Zbývalo zbudovat přípojky NN, veřejné osvětlení a komunikaci. Byli osloveni vlastníci pozemků a ti kteří měli zájem a zaplatili si přípojky NN, je mají nyní zbudovány na svém pozemku. Kabel pro přípojku NN hradil E-ON, vlastníci pozemku si platili vytažení přípojky NN (Antonička). Abychom ušetřili náklady a šířku pozemku kvůli ochrannému pásmu, dohodli jsme se s investorem E-ON Distribuce na společném projektu. Současně s kabelem jsme do jednoho výkopu položili kabel pro rozhlas a veřejné osvětlení. Vše se řešilo jedním projektem. Tímto krokem jsme ušetřili dost velkou částku peněz, protože jsme se o náklady na projekt a samotnou realizaci podělili s firmou E-ON Distribuce. Nyní probíhá výstavba komunikace, která by měla být dokončena do konce tohoto roku. Jen v případě nepříznivého počasí se práce přesunou na příští rok. V souvislosti se zbudováním komunikace budou zbudovány kanalizační přípojky po obou stranách komunikace. Přípojky budou vytaženy za obrubník na hranici pozemku. Po schválení nového územního plánu (jaro 2014) bude povolena výstavba RD i po pravé straně ul. Vinohradní. Akci provádí firma VHS Břeclav, vysoutěžená cena 1 506 450,- Kč.

Ulice pod školkou zde jsme v loňském roce zbudovali vodovod a v letošním roce přípojky NN, VO a položili jsme kabel pro rozhlas. Postupovali stejně jako na ul. Vinohradní, to znamená, že o náklady jsme se opět podělili s firmou E-ON Distribuce. Veřejné osvětlení včetně přípojek NN a položení kabelu pro rozhlas na ulici Vinohradní a pod školkou nás vyšly na částku 294 000,- Kč. Komunikaci zde zatím nemůžeme zbudovat, protože čekáme na dotaci na rekonstrukci ČOV a do-

budování kanalizace. Na této dotaci je závislá i komunikace na ul. Polní. Opět zde musíme napřed dobudovat kanalizaci.

Mateřská škola podali jsme žádost o dotaci na zateplení MŠ a výměnu oken a dveří. Současně bude probíhat i rekonstrukce stávající budovy tak, aby od září r. 2014 mohla být opět uvedena do provozu.

Sběrný dvůr v současné době probíhá výstavba sběrného dvora. Na tuto akci jsme získali dotaci z OPŽP ve výši 90 %. Výběrové řízení vyhrála firma Strabag a.s., Tovární 3, Brno. Vysoutěžená cena 4 485 864,- Kč. Dokončení akce, v případě příznivého počasí, prosinec 2013.

Rekonstrukce chodníku ul. Nádražní v současné době probíhá rekonstrukce chodníku na ulici Nádražní. Výběrové řízení vyhrála firma Likomstav Morava, M.N.Ves, vysoutěžená cena 497 072,- Kč. Termín dokončení akce 15.5.2014. V souvislosti s rekonstrukcí chodníků na ulici Nádražní upozorňujeme občany na zákaz parkování na chodnících. To co se dříve považovalo za normální, že stojí auta na chodnících a chodci je musejí obíhat po silnicích, by se mělo stát minulostí. Je dobře, že si toho začínáme víc všimnout a převážnou většinu z nás pohoršuje, když vidíme stát auta na chodnících. Na tuto skutečnost se v současné době zaměřuje i policie ČR a řidiči jsou za tento přestupek přísně postihováni.

Obnova lužního lesa v současné době probíhá výsadba lužního lesa kolem potoka Štinkavka (u hnojiště). Na tuto akci jsme získali 100% dotaci z OPŽP. Rozpočítované náklady jsou 4 mil. Kč, vysoutěžená cena 1 524 600,- Kč, zhotovitel Horák a synové, Bystřice pod Hostýnem. Dokončení akce prosinec 2013. U této akce bych chtěla upozornit, že jsme vyšli vstříc myslivcům a nebudou se v této lokalitě likvidovat žádné porosty, to znamená ani rákos. Likvidace rákosu proběhne jen v místě výsadby stromů. Kromě výsadby stromů zde budou zbudovány i dvě malé přírodní tůňe. Lužní les bude navazovat na alej vedoucí k polnímu hnojišti.

Polní hnojiště skládka odpadů firmy ESET Rosice - vymohli jsme částku 150 000,- Kč za bezesmluvní užívání pozemku. S firmou dále jednáme o zbudování monitorovacích vrtů a ukončení činnosti.

Nový územní plán v současné době probíhá zpracování nového územního plánu. Podařilo se nám získat dotaci z MMR ve výši 330 000,- Kč na pořízení UP. Dne 4.12.2013 na OU Šakvice bude probíhat veřejné projednávání nového UP.

Školní zeď byla zbourána stará zeď kolem školní zahrady a vystavěli jsme novou zeď ze štípaného betonu. Akci provedla firma Aleš Vaňátko, Břeclav. Částka 108 000,-Kč. V jarních měsících zde budou zhotoveny i nové vstupní dveře.

V současné době provádí zaměstnanci obce likvidaci náletových dřevin kolem polních cest.

Byla uzavřena Smlouva o bezplatné výpůjčce 2 kontejnerů na použitý textil, oděvy, obuv, hračky s Nezávislým charitativně ekologickým sdružením AIDED-EU Břeclav. Použitý textil atd. můžete ukládat do kontejneru u jednoty a u školy.

Pravidelný 14-ti denní svoz hnědých popelnic na bio odpad bude ukončen 28.11.2013. Další svoz popelnic bude v jarních měsících 2014. Termín bude upřesněn.

VYZÝVÁME OBČANY ABY SI UKLÍZELI ODPAD ZE SVÝCH ZAHRAD A VINOHRADŮ. TÝKÁ SE TO PŘEDEVŠÍM VLASTNÍKŮ VINOHRADŮ SMĚREM K NÁDRAŽÍ.

Drahomíra Dirgasová., starostka

Zprávy ze života mateřské školy

V červnu jsme se rozloučili s našimi předškoláky a od září k nám začaly chodit nové děti, které se seznamují s novým prostředím. Ti starší (s pomocí učitelek) jim pomáhají přečkat první chvílky bez maminky a všichni to zvládají na jedničku. Během prázdnin jsme připravili prostory mateřské školy tak, aby se všem doplňovali nové hračky, pomůcky a didaktické materiály, aby byl zajištěn co největší rozvoj našich dětí.

V současné době jsou v mateřské škole dvě třídy. Třidu „MOTÝLKŮ“ navštěvuje 29 dětí. Třidu „BERUŠEK“ navštěvuje 18 dětí.

Školní vzdělávací program pro letošní školní rok nese název: „KOUZELNÝ ČAS VE ŠKOLCE“ a je stejně jako třídní programy, k dispozici k nahlédnutí v jednotlivých třídách. Jako každý rok, tak i letos proběhnou v Mateřské škole různé akce, o kterých Vás budeme průběžně informovat.

Putování za skřítkem „PODZIMNÍČEK“. Na tuto akci si děti za pomoci rodičů připravili podzimní pláště. Letos jsme se vydali hledat „PODZIMNÍČKA“ do místního parku, kde si děti zazpívaly, zasoutěžily a namalovaly na zem křídou krásné obrázky. Velkou odměnou pro děti byl nejen nalezený skřítek, ale i malá sladká odměna.

Lenka Winterová, vedoucí učitelka

Olympiáda I. stupně v Nikolčicích

V letošním roce jsme se poprvé zúčastnili Olympiády pro I. stupeň ZŠ, kterou pořádala ZŠ a MŠ Nikolčice. Na olympiádu se přihlásilo sedm okolních základních škol. V kategorii mladších žáků za naši školu závodil Buček Matěj a Winter Miroslav, za starší žáky závodil Ptáčník Adam. Závodilo se ve čtyřech disciplínách. Přestože naši žáci v atletice velké zkušenosti nemají, obsadili pěkná místa. Můžete se sami přesvědčit, že se kluci snažili a přivezli i diplomy.

Plavání ve školním roce 2013/2014

Autobus každé úterý před budovou školy... Ty děti se dnes mají... Kam každé úterý vyrazí? „No přece na plavání do bazénu v Hustopečích.“ - odpoví vám děti s tak samozřejmou odpovědí, jako by to byla informace denně hlášená místním rozhlasem už nejméně týden. Druháci a třetíci mají plavání v rámci tělesné výchovy povinné (takže si platí pouze autobus), ale ani ostatní nepřijdou zkrátka. Každý žák měl možnost se přihlásit a užívat si vodních radovánek spolu s nimi. Letos máme totiž celý bazén téměř sami pro sebe. Tento rok s námi jezdí jen asi deset dětí ze Staroviček, a tak se mohou děti dostatečně vydovádet. Samozřejmě se hlavně něco nového naučí, či zdokonalí to, co už umí. A na závěr si zahrají opravdové vodní pólo... Už teď se těšíme na polovinu listopadu - závěrečné závody a diplomy, jenže to bude bohužel také znamenat i poslední příjezd pravidelné úterní linky se zastávkou před budovou školy...

Miroslav Brůček, učitel ZŠ

Kategorie	Mladší žáci	Mladší žáci	Starší žáci
Závodník	Buček Matěj	Winter Miroslav	Ptáčník Adam
Běh na 300 m		5. místo	10. místo
Běh na 50 m	5. místo	2. místo	13. místo
Hod míčkem	4. místo	6. místo	4. místo
Skok	6. místo	2. místo	12. místo

V celkovém pořadí se naše škola umístila na 6. místě. Chlapcům děkuji a blahopřeji za vzornou reprezentaci.

Alena Rohrerová, ředitelka školy

Zahájení školního roku nemusí být nuda ...

Letošní začátek vyučování ve škole a školce byl doslova pohádkový. Zřejmě kouzelný proutek nebo prsten nám totiž naši školu očaroval, a to rovnou dvěma kouzly: nejdříve to byl pozdější začátek prvního školního dne - po prázdninách tak nebylo pondělní vstávání do školy šokující, neboť si žáci mohli ještě hodinu přispát a teprve poté klidným krokem vyrazit na prohlídku své třídy, místa, učitele... Jenže než se vydaly na obchůzku, čekalo je (po přivítání starostkou a ředitelkou školy) druhé kouzlo. A to opravdu pohádkové: Červená karkulka a zpívající vlk. Členové souboru Musica Animae nám totiž vtípně zazpívali a zahráli pohádku O Červené karkulce, kde se všechny děti nejen zasmály, ale navíc se dověděly několik poučení o chování, poslouchání, atd... Že to musela být nuda? Ani náhodou!!!

Miroslav Brůček, učitel ZŠ

Mach a Šebestová - komedie s utrženým sluchátkem

Poslední zářijový den jsme vyjeli za kulturou. V brněnském divadle Radost se nám představili žáci 3.B - Mach a Šebestová. Nechyběli ani spolužáci Horáček a Pažout, paní Kadrnožková, pes Jonatán a kočka Micinka. Díky kouzelnému utrženému sluchátku (a skvělým hercům) jsme se výborně bavili při sledování příběhu o tom, jak měl Kropáček angínu a jak celá 3.B jela na školní výlet, kde zažila velké pirátské dobrodružství.

Radmila Jurkovičová, učitelka ZŠ

Mezinárodní kolo soutěže Mladí tvůrci pro Dunaj

Ve dnech od 8.-11.10.2013 se naše žákyně Alena Svobodová, Natálie Svobodová a vychovatelka Markéta Bílková zúčastnily mezinárodního kola soutěže Mladí tvůrci pro Dunaj, které se konalo v Maďarsku. Byli sem vybráni národní vítězové ze 13 podunajských států. Tyto dny jsme strávily v Budapešti, kde jsme byly hosty na Budapest Water Summitu. Pro děti zde byly přichystané různé soutěže a odpoledne jim potřásl rukou dokonce i prezident Maďarska János Áder, který zde byl také přítomen. Den byl zakončen vyhlášením mezinárodního vítěze, kterým se stalo Chorvatsko.

Druhý den jsme se jely podívat do Dunajského muzea, na basiliku v Ostrihomu a prošly jsme se ulicemi městečka Szentendre, ve kterých bylo spousta obchůdků, kde jsme si koupily něco na památku.

Poslední den jsme se vydaly na krátkou prohlídku Budapešti, tady jsme nakoukly do lázní a pak jsme vystoupaly parkem na skálu zvanou Gellért, na které se nachází Citadella a socha svobody. Vyšplhat nahoru byla opravdu fuška, ale když jsme dorazily nahoru, naskytl se nám nádherný výhled na celou Budapešť. Pak už jsme ale rychle spěchaly na vlak a hurá domů...

Markéta Bílková, vychovatelka ŠD

Dýňování

V sobotu 28. září uspořádala Základní škola a Mateřská škola Šakvice ve spolupráci s Restaurací U Stroma Dýňování s opékáním špekáčků, které bylo zahájeno zpěvem podzimních písní. Krásné slunné počasí přilákalo spoustu dětí se zajímavými výtvy z dýní. Během odpoledne si vyzkoušely házení kaštanů do dýně, valení medicinbalu kolem dýně, trefování florbalovou pálkou do dýně a kreslení křídami. Za splnění všech čtyř úkolů si mohly děti opět špekáček. V podvečer se dýně zapálily a přenesly před Obecní úřad.

Jana Sedláčková, učitelka ZŠ

■ Myslivecké sdružení

Vážení spoluobčané, chtěl bych Vás v několika větách informovat o dění v našem sdružení. Někteří z Vás ví, že v únoru proběhla valná hromada, kde se rozhodovalo o pronájmu honitby. Dnes můžeme říct, že naše sdružení má honitbu v pronájmu na dalších deset let a může se věnovat myslivosti a ochraně přírody na pozemcích Vás občanů a na pozemcích obce. Všem, kteří jste dali hlasy mysliveckému sdružení, děkujeme.

V březnu se uskutečnila výroční členská schůze MS, na které proběhlo nejen hodnocení práce za uplynulý rok, ale také volba nového výboru.

Do nového výboru byli zvoleni tyto členové na tyto funkce:

Předseda:	Svoboda Zdeněk
Místopředseda, jednatel:	Ruber Evžen
Myslivecký hospodář:	Votava Josef
Finanční hospodář:	Hradil Josef st.
Kynologický referent:	Fiala Zdeněk
Střelecký referent:	Svoboda Jiří ml.
Kulturní referent:	Elinger Bohumil

Členům minulého výboru bych chtěl poděkovat za odvedenou práci.

Naše sdružení pořádá také sportovní a kulturní akce. V červnu se uskutečnil závod družstev ve sportovní střelbě na asfaltové terče. Další akcí byl v srpnu veřejný střelecký závod jednotlivců v disciplínách „lovecké kolo a americký trap“. Tato akce byla velmi úspěšná, neboť se zúčastnilo velmi početné pole střelců.

Velkou událostí bylo předání zlaté stuhy „Za vesnici roku Jihomoravského kraje“ kdy naše sdružení dalo k dispozici celý areál myslivecké chaty. Jsme rádi, že jsme mohli tímto přispět

■ Slavnost sv. Huberta

V uplynulých dnech jsme v naší farnosti oslavili svátek sv. Huberta, patrona myslivců a myslivosti. S pomocí šakvických myslivců a dalších, jsme slavili tuto slavnost při nedělní mši svaté 8. 9. 2013. Vzpomínali na živé a zemřelé členy a zvláště zesnulého myslivce, bývalého zdejšího pana faráře, Cyrila Škopíka. 35 let už uplynulo od jeho odchodu ke svému Pánovi.

Připomněli jsme si, že s myslivostí souvisí i ochrana přírody, zvěře a taky poctivosti, odpovědnost,

k prezentaci naší obce. Památkou na tuto událost nám byla zasažená lípa v areálu našeho sdružení.

V neděli 8. září proběhla Svatohubertská mše která byla zároveň sloužena za našeho dlouholetého kněze pana Cyrila Škopíka. Tuto mši nám odtroubili naši kamarádi trubači, kteří k nám jezdí už pěknou řádku let. Všichni účastníci mše byli pozváni na farský dvůr, kde jsme pro ně připravili menší pohoštění. Byli jsme mile překvapeni velmi početnou návštěvou našich spoluobčanů. Chtěl bych poděkovat všem našim členům, kteří se podíleli na organizaci a přípravě celé akce. Také děkujeme pí. Martinkové Boženě, pí. Svobodové Heleně, pí. Šmídové Marii, pí. Zemčíkové Ludmile a pí. Štrůblové Růženě, které upekly koláče a cukroví ve vlastní režii.

Naši členové však mají rozdělenou práci a úkoly nejen na těchto akcích, ale především spojenou s péčí o zvěř, o přírodu a o areál myslivny. Udržovat areál v takovém stavu jaký je si vyžaduje velké množství práce a také nemalé finanční prostředky. Byli opraveny posedy krmná zařízení a umělé nory. V areálu myslivny se pravidelně seče tráva, bylo pořežáno a nasekáno dřevo na topení, byl vybudován odpad ve skladu, postaven nový srub kolem studny, byla natřena střecha na skladu a garáži a mnoho další práce. Krmení na zimu jako je vojtěška, obilí, šrot a sůl jsou už zajištěny. Po dobu letních měsíců se do revíru vyvážela voda a později také řepa, kterou vyvážíme i v těchto měsících.

Po dohodě s paní starostkou bylo provedeno odplocení pozemku biokoridoru u VD Nové Mlýny - obecní les, kde porosty jsou již dostatečně vzrostlé.

Toto je jen v několika větách co se v našem sdružení událo.

Zdeněk Svoboda, předseda MS

ti za všechny ty dary, které nám Stvořitel svěřil. Připomněli a taky poděkovali Bohu i našim myslivcům.

Svatý Hubert byl šlechtic z Akvitánie (dnešní Francie), a i přes šlechtické mravy se dopracoval až ke šlechtictví ducha. Skrze všechna stvoření na této zemi objevuje moudrého a láskyplného Původce - Stvořitele. Vztah k přírodě z něho udělal šlechtice srdce. Sám pak přijímá biskupské svěcení a slouží Bohu a lidem až do smrti.

Kéž by takových šlechticů srdce bylo stále více – i za to jsme prosili.

Po mši svaté následoval oběd na farním dvoře. Velmi dobrý a chutný, pravý myslivecký srnčí guláš.

Ochutnali všichni, kteří přišli. A tak se dlouho chutnalo, až nebylo co. K tomu nám zahráli trubači z Brna na lesní rohy a další lovecké hudební nástroje. Pěknou atmosféru a náladu podtrhlo i příjemné slunečné počasí.

Srdečné díky našim myslivcům a všem, kteří se na akci podíleli. Na přímluvu sv. Huberta, se pomalu stáváme šlechtici ducha.

S pozdravem, P. Jiří, farář

■ První mrazík

Jedné jasné zářijové noci se hvězdy na nebi tak třpytily, až to ve vzduchu cinkalo a zvonilo. Právě tahle hvězdná cingrálka byla tím správným budičkem pro první mrazíky. Jeden se probudil v opuštěné liščí noře. Protáhl se až to chruplo a luplo a už se hrnul do práce. Popadl pytlík námrazy, co si nachystal na konci loňské zimy a rozběhl se po louce. Řádil až se všecko kolem běhalo.

Rozhazoval jíní na všechny strany. Ani jednu větvičku, ani jediné stébélko trávy nevynechal. A když se zásoba bílých střípek vyčerpala, skákal po stromech a schazoval z větvíček listí.

Pomaloučku začínalo svítat, když uslyšel na nedalekém dvoře zařehat koníka. „Jupí,“ poskočil si vesele a zamnul zmrzlými rampouškovými ručkama. „Teď se pusím taky do štípání. To mám stejně ze všeho nejraděj.“ A už se těšil. Kdo se mu asi první dostane pod ručky? Koho prvního asi štípne do nosu? Jako ledový větřík se hrne do vrat a rovnou na kozlík vozu, co tam stál. Ten vůz si nachystal hospodář, že pojedou do města. Chtěl vyzvednout botičky, co nechal u ševce ušít pro svoje děti. Však už ho panímáma hubovala, že je zima za dveřmi a děti ještě běhají bosé. Hospodář obejde zároveň všechny nutné pochůzky a na večerní talíř bramboračky už bude zase doma. Jak si hospodář sednul na kozlík a zamlaskal na koníka, aby se rozjel, už se do něho pustil mrazík. Štípal do uší, tváří i do nosu. Na ruce ledově dýchal a ve vlasech vykouzil hospodář bílé krystalky ledu.

„Tak už tu máme první mrazík,“ povídá si pantáta pro sebe, když si promnul zkrchlé ruce. „No tak teda pěkně vítám, ledový panáčku.“

Mrazík se jenom uchichtnul a pokračoval v mrazivých alotriích. Hned kouzlí hospodář obláček zmrzlé páry u úst, hned mu zase leze pod kabát a baví se, jak sebou muž na kozlíku šije. Najednou se ale pantáta ohnal tak prudce, až se prazík lekl a spadl z hospodářova rukávu rovnou pod kolo vozu. Hospodář uslyšel cinknutí, jako když ulomíš rampoušek ze střechy a tenoulinké záupění. Hned zastavil vůz a sestoupul dolů. Hledá, co maličkého mu to skočilo pod kolo.

Sluníčko už vstávalo z růžových polštářků a nedbale nakukovalo na svět. Pod kolem vozu se zatřpytil malý hubený mužíček. Košilku má z blýskavé, tenoulinké květované krajky, ručičky z maličkových rampoušků a nožky jakbysmed. Ale co to? Jedna nožka je na dva kousky, v půli zlomená. Mužíčkovi se z pichlavých oček sypou vločky, jak ho ta zlomená nožička bolí.

„Ó, ty budeš asi ten mrazík, co mi celou cestu provádí jeden naschvál za druhým, co? A teď sis vysloužil odplatu za svoje činy!“ hudruje hospodář na oko přísně, jen tak, aby se neřeklo. Ale v duchu už vymýšlí, jak mužíčkovi pomoci. Vždyť dnes v noci připravil lidem tak nádhernou podívanou. Krajkami vyzdobil kdejakou kytičku i lístek na stromě.

Mrazík se zatvářil provinile a pokukoval po hospodáři, co s ním, rozpustilým a nezbedným mrazíkem asi provede.

„I co, nožku nějak srovnáme,“ povídá muž a už hledá po kapsách provázek a slámku jako dlahu. Posadil si mrazíka na koleno a už motá, váže uzly, přikládá ulomený rampoušek mrazíkovi k noze. Ale nic to není platné. Hospodáři se nedaří. Led klouže, provázek nedrží a nožka pořád na dva kousky.

„Hospodáři, pusť mě, vždyť se na tom tvém kolenu docela rozpustím. I ruce máš teplé, to bude můj konec!“ zanařikal mužíček.

„No co,“ ohradil se hospodář, „mám hrubé a upracované ruce. Na tak jemnou práci se nehodím. Vezmu tě za ženu, ta už si s tím poradí. Však vyplála čtyři děti! Ta se takové velejmné práce nebojí.“ Pantáta otočil vůz, mrazíka naložil do stinného kouta, kam silící sluneční záře ještě nedosáhla. Vyjeli zpátky k domu.

První uslyšela tatínkův vůz přijíždět malá Josefinka. „Tatínek se vrací! Cože, tak brzy? Že on něco zapomněl? To ho maminka určitě vyhubuje.“ řekla si Josefinka a vyběhla na dvůr. Bosýma nožkami vstoupila na jinovatku a zamávala na tatínka. „Podívej, holčičko, koho ti vezu!“ volá Josefčin tatínek od vrat. Dívka vylezla s námahou na vůz a uviděla malého zmrzlého skřítku.

„Tatínku! To musí být mrazík! Copak dělá u nás ve voze?“

„Ale,“ odvětil tatínek, „zlobil mě cestou na kozlíku, pak vyřadil se vozu a zlomil si nožku. Podívej.“

Josefka se sklonila na mrazíkem: „Chudáček maličký.“ Vzala ulomený rampoušek, přiložila jej maličkému k nožičce a dala mu na ránu hojivou pusou, jenom to mlasklo.

Horké rty malé holčičky rozpustily ledové konce obou rampoušků a rána se spojila. Mrazík hned vyskočil na nožky, zatancoval mrazivý taneček, vykouzil pro Josefku divukrásný ledový kvítek a dal jí na tvář štípanou pusou, až se jí krásně začervenala.

„A už se běž rychle schovat, ať z tebe sluníčko neudělá loužičku!“ volala za ním Josefka. Potom zašeptala tatínkovi do ucha: „Už se těším, jakou krásu mrazík vykouzlí příště.“

Soňa Francová

■ Noskova kronika – díl 5.

Období po Třicetileté válce

V obyvatelstvu na panství staly se opět velké změny. Víme, že na konci 30 leté války, po zmařeném obléhání města Brna r. 1645, Švédové osadivše zámek Židlochovický, Mikulov, Dívčí hrad, Stožec, Rabensburg, Falkenstein, Hodonín, Břeclavu a Krumlov, živili se tu v celém okolí k nemalé škodě obyvatelův a zkázy majetků, až vypuknutím děsného moru z krajín našich jsou vypuzeny byli. Mor tento řádl spůsobem nade vše vypsaný hrozným. Máme však jen s Kurdějovu zachovanou zprávu, že tam zuřil mor tak strašně, že většina obyvatelstva jemu za obět padla. Můžeme si jen domyslet, že i Šakvice neušetřeny.

K roku 1652 uvedem také usnešení sněmu moravského, který jednal o „Záповědě užívání tabaku“ a zní:

„Jest to vskutku shledáno, že za ten čas prošlé vojny do tohoto markrabství moravského, jako i do jiných zemí, ohydné užívání, zvláště toho kouřícího tabáku, jakožka všude mezi obecním lidem, ve zvyk přišlo (o čemž prvé ani slyšáno nebylo), tak že netoliko soldáti, ale sedláci a čeled s ním stále se obírají, odkudž v sobě netoliko rozličné nemoce vzbuzují, ale také za trousice v stavení uhlí s luntem nenabyté škody zapálením měst, dvorův, vesnic, tudy působí, což chudí lidé na některých místech žalostivě již pocítili, pro uvarování pak toho zlého stavové se na tom snesli, aby každá duchovní i světská vrchnost, pod jistou a neproměnitelnou pokoutou užívání toho tabáku mezi lidmi a poddanými svými opravdově zapověděli a přestupníky, držíce stále ruku nad tím, skutečně trestati dali.“ Neblahé poměry následkem dlouholetých válek panovaly na celé Moravě, pročez k urovnání majetkových poměrů provedeno v celé zemi nové vyměřování pozemků r. 1656. Při tom současně sčítány domy osedlé i obyvatelé.

V Šakvicích - r. 1620 domů 57, obyvatelů 370, roku 1656 domů 17, obyvatelů 110.

Nejen příjmy vrchnosti byly značně redukovány, ale že také obyvatelstva nedostávalo se, aby všechny před válkami kvetoucí usedlosti selské mohly s užitkem býti sdělávány. Snahy hraběte Bedřicha z Opperstofu, zlepšiti stav svých poddaných a tím také svých vlastních důchodů, jest ze všech písemních po něm památek viditelná. Ale příběhy rozličné a nehody výsledek jeho činnosti velmi zdržovali a ztížili. Dne 18.5. roku 1662 nastal veliký mráz, tak že netoliko při městě Hustopeč, nýbrž na několik mil daleko a široko všechno víno a obilí pomrzlo. Divným způsobem zůstala prý jediná ¼ vinohradu v krátkých Sumperkách na Hustopečsku, vdově Puringerové patřící, nepoškozena, tak že lidé z daleka přicházeli se podívatí na ten „zázrak“.

Hůře bylo r. 1663. Po nešťastném vzdání se pevnosti Neuhan-

slu v Uhřích sveřepým Turkům, vpadli tito dne 4. září přes Lanžhot do Moravy v počtu na 10 000 bojovníků a dorazili rychlou jízdou ještě toho dne až do Hustopeče k odporu nepřipravené. Ze zachovaného dopisu tehdejšího purkmistra Hustopečského víme, že „mnoho sto mužů od Turků odvedeno, 40 zabito, půl města vypáleno, rychtář a purkmistr vedle jiných osob radních zajati a odvedeni, všechny dvěře rozbity, mnoho vesnic sežehnuto; zahrady, role a vinohrady v okolí zhubeny. Nejinak vedlo se opevněnému místu: Pouzdřanům, které proti 200 Tatarům vytečně se bránilo; když ale tito do 2 000 sesílili, ulekl se lid a utekl do blízkých vinohradů a do lesa, byli většinou však dostiženi a porubáni. Do hor, kam zbytek lidu se zachránil, Turci se neodvážili.

I v Mikulově se necítili jistí; skutečně byl tenkrát kostel na sv. Kopečku od Turků zapálen.

Dne 5/9 vytrhli Turci dál k Brnu; celý ten příběh stal se rychle, že brněnský poštovní Jan z Mezburku, aby mohl zprávu o tom vpádu nepřátelském na Moravu donést do Vídně, musil přestrojen jako Turek a znaje Turecky přímo skrze ně projeti v Pohořelicích.

V kronikách novokřtěnců dávno již za Moravu vypuzených, popisují tento vpád co nejbližší očití svědkové velmi živě: že bylo Turků jen něco přes 4 000, špatně ozbrojených, že sotva jeden ze sta měl pistol, jen někteří krátkou srezavělou šavli, obyčejně jen malé kopí aneb samostříly a toulec.

Dne 6/9 již zase byli zpět na uherské půdě; vedeni domácími zrádci na rychlých koních prolitli skoro třetinu Moravy a zhubili vše. Zdaleka prý již bylo vidět na vše strany požáry; kam přišli, mladé i staré vraždili, dětem hlavy o zeď rozbíjeli, prznili vzácné i prosté ženy, jichž mnoho mladých zavedli pryč do zajetí polonahé. Hodivše je za sebe na koně, děti vkládali do měchů děravých.

Zajisté, že tenkrát i Šakvice nezůstaly bez pohromy; ale co se nimi stalo, nikde nečteme.

R. 1666 dne 7/5 opět veliký mráz zničil vinohrady a ovoce v Moravě a v Rakousích i na jaře bylo nad to tak sucho, že jařiny ani rádně nesešli, oziminy se nevyvinuli. Proto nastala na venkově i ve městech bída strašná. Lidé opouštěli své domy hojněji zase, když nemohli snést břemena po válkách zvýšená, roboty a platy dvoj. až ztrojnásobené od vrchnosti a kruté vymáhané. Ceny domů a pozemků snížily se velice a vzdor tomu nikdo je nechtěl, často i zdarma ne.

Stav celého panství byl zoufalý; vyžadoval napnutí všech sil ze strany vrchnosti, nemělo-li vše býti ztraceno.

*z Noskovy kroniky sepsané r. 1891 zpracovala -fra-
Kronika je k vypůjčení v místní knihovně*

■ Odpovědi na dotazy občanů

Proč děláte chodník na ulici Nádražní, proč neděláte chodník třeba na ul. Výhod, Isidor atd.?

Pro ulici Nádražní jsme se rozhodli z toho důvodu, že je zde velký provoz a zvláště nebezpečný úsek je zatáčka před RD p. Svobody.

Další dost nebezpečný úsek pro chodce je na ul. Kopeček a směrem na Starovičky (od RD pí. Novákové). Tímto se budeme zabývat příští rok. Postupně budou dělány chodníky i na ostatních ulicích.

Při budování chodníků platí obec i vjezdy k RD?

Ne, obec platí jen chodník. Pokud si chce někdo udělat současně s budováním chodníků i vjezd, stání pro auta atd., platí si to sám.

Proč budujete silnici na ul. Vinohradní, proč nebudujete silnici na ul. Polní a Pod školkou?

V naší obci máme několik lokalit, které jsou částečně zasíťované a v územním plánu jsou určeny pro výstavbu RD. To znamená, že zde vede kanalizace nebo vodovod, ale chybí zde ostatní inženýrské sítě. Prioritou obce je komplexně zasíťovat tyto lokality a umožnit výstavbu RD. Začali jsme s ulicí Vinohradní, protože zde byla zbudována kanalizace, vodovod a započala zde výstavba RD. Dobudovali jsme zde VO a EON zde zbudoval na své náklady přípojky NN. Protože jsme získali i druhou stranu pro výstavbu RD, budujeme zde komunikaci. Při budování komunikace jsme nachystali chráničku na zokruhování vodovodu pro druhou stranu a na hranici pozemků byly vytaženy kanalizační přípojky. V případě zájmu o výstavbu RD zde EON zbuduje ve vlastní režii přípojky NN. Takže tato lokalita bude kompletně nachystána pro výstavbu RD. Další částečně zasíťovanou lokalitou jsou pozemky u hřiště. Je zde zbudována kanalizace vedoucí k bývalému družstvu. Zbývá dobudovat vodovod, přípojky NN, VO, komunikaci, v případě zájmu i plyn. Celá tato oblast se bude řešit komplexně s ulicí Pod hrází. V současné době se zpracovává v této lokalitě studie na výstavbu RD a zasíťování pozemků. Aby mohla být zahájena výstavba inženýrských sítí, čekáme na schválení územního plánu (jaro 2014), protože tato lokalita nebyla určena k výstavbě RD.

Ulice Polní - zde jsme také získali pozemky pro výstavbu RD i po druhé straně. Zbývá dobudovat kanalizaci a komunikaci. Jak už bylo uvedeno, čekáme na dotaci na dobudování kanalizace. Bylo by nesmysl zde zbudovat komunikaci a po získání dotace komunikaci rozbít a dělat kanalizaci. Dále by bylo nesmysl nečekat na dotaci, budovat kanalizaci z vlastních zdrojů, když můžeme získat až 90% dotaci.

Ulice Pod školkou – stejně jak na ulici Polní zde zbývá dobudovat kanalizaci a komunikaci a opět čekáme na dotaci.

Budeme moci vyvázet stavební odpad na nový sběrný dvůr?

Ano, stavební odpad se bude ukládat na vymezenou plochu, potom se zrecykluje a suť bude využita např. na polní cesty.

Proč se neudělá chodník i v uličce u kostela?

Panelová cesta včetně nezpevněné komunikace se bude řešit po dokončení výstavby rozestavěného RD.

Kdy zbudujete cestu ke hřbitovu?

Cestu ke hřbitovu včetně hřbitovní zdi bychom chtěli řešit příští rok.

Proč jste zasypali příkopu u Jarošového?

V loňském roce, kdy se opravovala propadená vozovka, jsme veškerou vodu svedli do kanalizace. Takže příkop se mohl zasypat a pozemek se bude lépe udržovat.

Proč sečete trávu na fotbalovém hřišti, proč si to nedělá TJ Sokol?

Pozemek včetně závlah je ve vlastnictví obce. TJ Sokol od obce nedostává finanční dotaci, ale staráme se o údržbu hřiště. Prioritou obce je vytvořit dobré zázemí pro sportovní vyžití všem občanům obce. Někdo si chodí zaspportovat, jiný si chodí na fotbal odpočinout a třeba jen fandit. Hřiště využívá TJ Sokol, škola a každý kdo má zájem o sport.

Proč nesečete trávu na myslivně, když můžete sekat trávu na fotbalovém hřišti?

Pozemek na myslivně je ve vlastnictví MS, ne obce. Myslivecké sdružení podporujeme jiným způsobem. Dostali od obce pozemky pro honitbu, krásný obecní hájek a nyní se vysazuje les na dalších 5 ha.

Drahomíra Dirgasová, starostka

**Nabídka občanům - možnost zakoupení
originálního Šakvického nástěnného kalendáře na rok 2014 za 132,- Kč**

■ Habáni opět na Moravě

Stoupenci novokřtěneckého hnutí se ke konci srpna 2013 sešli v Hustopečích. Není to poprvé, co navštívili Moravu, tentokrát to bylo u příležitosti 480. výročí příchodu Jakuba Huttera, kazatele a reformátora, později upáleného. Říkalo se jim také hutterité, toufaři, kloboučníci, hutterští bratři, později na Slovensku habáni. Pro jejich společné vlastnictví majetku a způsob kolektivního života nazývají někteří badatelé jejich životní styl komunismem. Po věroučné stránce bylo novokřtěnecké hnutí blízké některým domácím vyznáním, zejména Jednotě bratrské. Morava tehdy patřila k oblastem tolerance a náboženské svobody. Přes tragické vyústění jejich moravského pobytu vzpomínají novokřtěnci ve svých kronikách na období 16. stol. na Moravě jako na zlatý věk.

„Šakvice patřily k nejvýraznějším sídlům v prvním období novokřtěnecké kolonizace v 16. stol., kdy na dlouhý čas vykonávaly funkci správního centra. Byli odsud dvakrát vypuzeni, ale potěšit se sem natrvalo vrátili v r. 1582.“ Jsou zde doloženy některé společné domy řemeslníků, novokřtěnecký hřbitov, předpokládá se i existence školy. Vzdělání a společné výchově dětí věnovali značnou pozornost. V Šakvicích mohlo žít až 400 novokřtěnců, lze zde doložit i velkou rozlohu jejich zemědělské půdy. Vyznačovali se pracovitostí a skromností životních potřeb. O jejich mistrovské řemeslnické výrobky měly zájem především vyšší kruhy společnosti, panstvo a šlechta. A nešlo jen o zdobnou keramiku – fajáns a produkci jiných řemesel, ale pověstné byly i jejich lázeňské služby a lékařství. Není náhoda, že v seznamu jejich řemesel scházejí veškeré zbrojní obory. Odmítání násilí, zbrojní výroby a vojenské služby patří k jejich tradicím. Ke konci 16. stol. se uvádí na Moravě 54 stálých sídel novokřtěnců. Na základě císařských výnosů museli v r. 1622 během několika týdnů opustit Moravu. Odcházeli směrem na Slovensko do tehdejších Uher.

Na setkání potomků habánů v Hustopečích jsme mohli také naslouchat jejich starobylým zpěvům, plných pokoje a víry. Na renesančním nádvoří domu U Synků, vybudovaném právě v době, kdy zde působili hutterští řemeslníci, jsme poznávali jejich životní zásady a hodnoty a naši společnou historii.

J. Musil, kronikář obce

■ Činnost MAS Hustopečsko, o. s.

Místní akční skupina Hustopečsko, o. s. (zkr. MAS Hustopečsko, o. s.) je dobrovolné, nevládní a neziskové sdružení občanů a právnických osob, které spojuje zájem o všestranný rozvoj regionu. Sdružení bylo založeno 17. srpna roku 2007 lidmi, které nadchla myšlenka podílet se vlastním úsilím na rozvoji svého regionu. Po počátečním nezdaru byla činnost obnovena v září 2012. Územní působnost byla určena na základě společných charakteristik, které naše území spojují (cestovní ruch, vinařství, kulturní a historické tradice). Zároveň ovšem kopíruje hranici správního obvodu obce s rozšířenou působností Hustopeče, ke kterým se přidala obec Zaječí. MAS Hustopečsko, o. s. pracuje na principu LEADER, což je metoda rozvoje regionu podporující partnerství místního, podnikatelského, veřejného a soukromého sektoru v poměru 1:3. V současné době je naším cílem připravit území na nové programovací období 2014–2020 tak, abychom byli schopni co neefektivněji podpořit územní rozvoj MAS v následujících letech. Za tímto účelem jsme v únoru a březnu 2013 požádali o dotace z Programu rozvoje venkova Státního zemědělského intervenčního fondu a JMK na vytvoření integrované strategie území. Naše žádosti byly schváleny a my získali finanční podporu ve výši 583 000,- Kč. Od toho momentu jsme započali činnosti, jejichž cílem bude v průběhu roku 2014 předložení hotového strategického plánu. Prvním krokem bylo navázání spolupráce s MAS Kyjovské Slovácko v pohybu, o. s., která je jednou z nejstarších a neúspěšnějších MAS v České republice. V červenci pomoci starostů obcí Hustopečska byli zvaní občané a místní organizace na komunitní plánování konané v srpnu v Hustopečích u Brna, Kloboukách u Brna a Velkých Pavlovicích. Cílem těchto veřejných setkání bylo získat co nejvíce pohledů a informací o současném stavu našeho mikroregionu a představa o jeho budoucnosti. Tyto podněty byly zpracovány a v současné době dochází k jejich úpravě do takové formy, aby mohly být použity ve strategii. V tomto nám pomáhají vytvořené pracovní skupiny cca 20 lidí, kteří projeví zájem spolupracovat a podílet se na tvorbě strategického plánu. Další informace naleznete na www.mashustopecko.cz.

Ing. Michal Zich a Ing. Přemysl Pálka

■ Pozvánka na akce

- 30.11.2013** ve 14.00 Košť mladých vín a domácích pomazánek
- 30.11.2013** od 9.00-16.00 Den otevřených dveří Dům seniorů Šakvice
- 1.12.2013** v 16.30 Rozsvěcování vánočního stromku
- 7.12.2013** v 17.00 Adventní koncert DH SOKOLKA
- 14.12.2013** v 17.00 FS HANÝSE K „Vítejte pod Pálavou“ koncert k 10. výročí založení souboru
- 22.12.2013** v 15.00 ZŠ Šakvice „Vánoční diamant“ - pohádka
- 25.12.2013** v 17.00 Vánoční koncert skupiny „Srdce“
- 31.12.2013** Silvestrovská zábava

Putování za muzikou

- ČT2 sobota 7.12.2013 v 09.30 - vystoupí DH Sokolka
- ČT2 středa 11.12.2013 v 11.55 - vystoupí DH Sokolka

■ Krásný sen o pravdě, která se nevrací

Po nočním chladu zůstává na skle okna zvláštní obraz plný trpytivé krásy. Nutí mě zadívat se na to, co královna zima dokáže připravit pro naše smysly. Je to příjemné pohazení. V hlavě se mi tvoří pohádkové představy. Je to zvláštní hra přeměn, které ranní slunce svými hřejivými paprsky neustále mění. Mění tak dlouho, až nakonec sklo zůstává pěkně čiré, nádherně průhledné. Uvnitř domu je příjemné teplo a za sklem okna obzvláště. Sluníčko mě láká ven. Venku je vítr, ale mně to vůbec nevdá.

Po nějaké chvíli si člověk zvykne a za chvíli ten chlad už ani nevnímám. Rád a velmi často trávím své volné chvíle procházkami po kraji, který tak důvěrně znám. Mé kroky mě vedou k Dyji, k Ficově chalupce a dál do hloubi lesa. Asi za půl hodiny jsem již u Dyje. Tam na vyvýšeném břehu stojí chaloupka. Kousek zahrádky, která je při veliké vodě částečně pod vodou. Z komína se kouří jako z nějaké veliké dýmky. Už z dálky slyším pískat pana Fica, ani nevím, co je to za písničku. Snad to ani žádná není, protože on píská stále. Jinak ho ani neznám. Nedovedl bych si ani tohoto člověka jinak představit. Tady v naší vesnici je zvykem chlapům říkat strejcu a ženským zase teti. Je to takový místní zvyk. Nikdo se za to nezlobí a je to takový důvěrný. Říkám: Dobrej, strejcu. Dostávám odpověď: Nazdar, kam tak zrána? No a já na to, že se jdu podívat ven, když je tak pěkně. To máš pravdu, jen kdyby tak nefoukalo, na jaře jsou tyto všelijaké změny normální. Na polích leží ostrůvky trpytivého sněhu. I vrcholek Pálavy je ještě pod sněhem. Jeho bílá čepice také brzy roztaje. Po Dyji plavou kry ledu. Stojím u Malé špice a pozoruji, jak ledy na sebe narážejí a přítomně dělají hluk. Po chvíli jdu dál směrem k Hanzlu a po levé straně procházím kolem hlavatých vrb, které svým vzhledem připomínají ohlá záda starých babiček. Jinak to tady ani neznám. Kousek doleva a stojím u Hanzlu. Už ho začínám přecházet a dívám se, jak se tu voda divoce točí, jak naráží na dřevěná vrata, která kdysi sloužila jako uzávěra vody, která se po veliké vodě drala zpět do koryta řeky. Toto napůl zbořené důmyslné zařízení je už nefunkční, ale dříve Hanzl sloužil k tomu, aby vodu zadržel déle vylitou, anebo aby ji pustil zpět

do Dyje. Jarní povodně přinášely tomuto kraji úrodnou půdu z hor, která se zde v lesích a na loukách usazovala a tím ji každoročně hnojila a současně zavlažovala. V létě pak, když je sucho tak les jako obrovská houba nasátá touto vodou se odpařuje a tvoří takové mikroklíma. Zvláštní vlhký dech lesa. No, ale na to máme zatím dost času při pohledu na louku, která se nádherně trpytí při ranní námraze. V pozadí je starý vaz, les První hájek a nad tím kraluje Pálava. Nemůžu nevidět tuto krásu a vytahuji foťák a fotím. Snímků není nikdy dost. Bude to jednou vzácná památka na jarní dech tohoto zajímavého kraje. Přecházím louku a za mnou v trávě zůstává chodník od nohou, jak je šoupu po namrzlé trávě. Ještě pár kroků a jsem u vazu. Tak se říká zvýšenému místu, na kterém stojí starý vykotlaný vaz. Je to dutá vrba s otvorem pro vejtit dovnitřku. Pohodlně do ní vejdu i dva lidé. Tato vrba by mohla vyprávět. Stojí tu už tak celé věky. Už mi o ní vyprávěl můj děda, Josef Chalupa. On chodil v zimě do lesa, usekl suchý strom, nebo vzal suchou haluz a přinesl ji domů na topení a o tom vazu vždycky vyprávěl poutavě a zajímavě. Vždycky jsme bez hlesu poslouchali. Kolik pytláků tam čekalo na svou

kořist. Někdy museli sami utýct, protože sem na čekanou chodili i myslivci, a to víte, každý si chránil svůj revír. V místě kousek od vrby asi patnáct metrů je slepé rameno Dyje a na proti je mohutný meandr řeky, nad níž asi tři metry je vysoký břeh. V létě se z něj skákalo do vody, jelikož zde byla obrovská hloubka. Málodky se stalo, že by někdo dopadl až na dno. Ve břehu kdysi prý bylo kolo, kterým se údajně drtilo obilí. Stával zde kdysi asi starý mlýn, ale nebylo už pamětníka, který by o tomto něco věděl. Jenže to, jak někdo ze Šakvic s kravama chtěl toto drtící kolo vytáhnout, a když jej uvázal, provaz tuto váhu neudržel, přetrhl se, toto velké drtidlo sjelo do Dyje. Pak už ho nikdo nikdy neviděl. Zůstalo jen toto vyprávění. Archeologové dělali tady průzkum, a nic se nenašlo. Mě archeologie vždycky zajímala, a tak jednou kousek dál od těch výzkumů jsem udělal sondu, kde jsem narazil na zeď z cihel a kamene, asi tak osm devět metrů. Tehdy se mnou byla i moje žena a divila se, že na to nikdo nepřišel. Na této zdi ležela už vrstva hlíny, tak asi dvacet centimetrů. Takže toto tajemství si vzala doba s sebou. Je to kousek tajemna, o kterém vím jen já se svou ženou, a jestli toto bude někdy někdo číst, už to nebude jen naše tajemství. Archeologové měli napilno, takže nebyl ani čas se zajímat o takové maličkosti. Teď až s odstupem času vidím, že je to škoda, že se to nikdo nedověděl. Možná dnes by se o tom vyprávělo trochu jinak. Malý kousek odtud byl už les a ten lemoval tuto řeku, nad kterou se skláněly osiky, nějaký topol, staleté duby a vrby, prostě měkká dřeva, kde na tenkých halůzkách se houpala hnízda moudivláčeků. Na Hrudkách se nacházely duby, ze kterých bylo i dvacet dva plnometrů dřeva. Toto koleno Dyje skýtalo svou hloubkou přirozený úkryt pro mohutný sumce, kteří se zde převalovali jako starý kmen. Někteří rybáři nikdy nezapomenou na ty mohutný vousáče, s kterými zápolili dlouhé chvíle, než tyto mohutný ryby dostali z vody ven. Byly to kapitální kusy. Toto se nepoštěstilo každému. Byla to výsada starých a zkušených rybářů. Kolik návnad a trojháčeků nenávratně zmizelo v této tůni, i s očekávaným úlovkem. Vcházím do lužního lesa, království stromů a zvěře. Vítr, který mě pronásledoval až sem, jako by ztratil svou sílu. Zde už nefouká, jen seshora z korun se ozývá skřípění a narážení haluzí o sebe, silou, jako by to byly parohy toužících jelenů v říji, když odhání své soky od hlídaného stáda. Toto je pouhé přirovnání toho, co člověk může cítit v tomto království ticha narušeném větrem. Nevím, jak dlouho ještě budu tuto hudbu lesa slyšet, tento prapodivný koncert. I já se cítím zvláště, jako by mě děsilo, že to tady slyším už naposled. Vypráví se, že zde bude vystavěno nějaké obrovské vodní dílo. Snad je to jen nějaký žert. Už ale o tom nepřemýšlím a jdu směrem na Ponsé, kde je na vyvýšenině Hložkova chalůpka. Rovněž se na ní podepsal zub času. Už je zčásti rozpadlá. Zde na Hrudku bývají první sněženky a bledule. Je to první pozdrav jara. To se natrhá malá kytička a kousek toho jara se přinese domů. Odhrnu opatrně poprašek sněhu a nic. Tentokrát jsem přišel brzy. No snad příště budu mít už štěstí a pozdrav jara přinesu s sebou své ženě. Trochu zklamán se dávám na zpáteční cestu. Začínám už pociťovat hlad. Doposud jsem jej vůbec nevnímal, protože jsem sledoval všechno to hezký, co nám příroda dala. Ten zdravý vzduch, co dýcháme, udělal své. Příště nesmím zapomenout na svačinu a na nějaký ten hlt vína. Ale to jen aby byl lehčí krok. Za několik dní se moje cesta opakuje znova. Ale co to? Všude voda, spousta vody. Ani jsem si neuvědomil, že jsou tu zase povodně. No, sněhu bylo dost, takže to oteplení na horách dělá divy. Z těch kopců

ta voda steče sem dolů, jak roztaje sníh, a je tu coby dup. Staré koryto Dyje, které bylo kdysi udržované, neudrží ty spousty vody a vylévá se do lesa a na louky. Je to jako malé moře. Mám čas, a jak jdu kolem té vody, vidím na nánosu dřevo, plechovky a kdoví co všechno, co voda vzala. Něco se pohlo, zbystřil jsem svůj zrak a je to ondatra. Umývá si kožíšek, drbe se, jako by byla plná blech, které ostatně nemá, je celá ucvachtaná od vody. Jak mě spatřila, hop do vody, a byla pryč. Zde bývá vždycky fajn. Hodně mých kamarádů tady má kánoe a nebo různé pramice doma vyrobené. Na jaře se vždy obnoví nátěr térem, aby do ní neprolínala voda a při první příležitosti šup s ní na vodu. Na vodě jich bývá celá flotila. Jezdí se bezhlavě sem tam, jen tak pro radost. Je úplně jedno, ať jsou to starší kluci nebo úplně ti mladí. Každý se stává v myšlenkách starým mořským vlkem. Znají zde, jaká je kde hloubka, kde je velký proud a to důležité, že znají každý ostrov. Vždyť přece každý rok se toto opakuje. Někdy i několikrát do roka, a tak nelze neznat tyto místa. Je tu jediný cíl. Jehnědy, kočičky, sněženky, či bledule. Vše se musí ukázat doma. Prostě radost jara je už všude cítit. Tento den jsem měl štěstí. Z vody z lodyky na mě volá kamarád. Máme spolu mnoho krásných zážitků. Pol-do, chceš se svézt? V žádném případě bych neodmítl. Tak já, že jo. Tak lez opatrně, ať se nepřevrátíme. Tentokrát mně z kapsy kouká klobásek, tak ho zastrkuji dál, aby ho nakonec nevzala voda. Jedem k prvnímu Hrudku jsou zde mokří zajáci a chudí jako chrti. Vzadu jsem viděl i srnky. Ty se rozběhly a skočily do vody. Kousek dál je další ostrov. Zvířata voda zaskočila, a tak čekají, až opadne. Někdy jim myslivci pomáhají, buď jim přivezou seno a je pochyťají a odvezou je na břeh. Voda je příliš studená. Rozděláváme oheň. Nechce to hořet, ale už to hoří. Každý opéká, co kdo má. Na mě se usmívá klobásek. Jeden dávám kamošovi a on na oplátku z plácačky pořádný hlt trnkovice. Později vytahuje špek na plátky a krájí ho. Je to jako boží mana. Sádlo ukapává do ohně a pořádně to hoří. Některý kapky se podaří chytit na chleba, a ten pak nasátý pěkně klouže do žaludku. Cítíme se jako trosečníci na pustém ostrově. Pusa mastná a špinavá od popela, ale nám to vůbec nevadí, hlavně, že je břicho plný. Někdy probíhá i vý-

měna. Protože cizí je dycky lepší. Někdy je víno, takže co nám scházelo. Nic, vůbec nic. To je ta pravá krása, to jsou ty neopakovatelné vzpomínky. Díváme se do ohňa a kouř nás štípe do očí. Musíme si sedat stále jinde. Nakonec to vzdáváme a necháme to, ať to čudí jak chce. Gumáky máme zapraskaný od blata až povrch. Každý ten gumák váží snad pět kilo. Připadneme si, jako bychom měli potápěčský boty s tím olovem. Vždycky se musí kopnout dopředu a ono z těch botů to odletí, ale někdy i ten gumák. Nejkrásnější je to na jaře. To ty keře ve vodě jsou ze začátku takový hnědočervený. Ale jak se začnou zelenat, tak to je známka, že husy už jsou tady a sedají na vrby na hnízda. Některé si dělají hnízda na Hrudkách, ale to jen málodky. To kejhání, to křičení racků se nedá jen tak vyprávět, to hašteření na vodě nemá konce. Radost je prožívat tuto událost jara s nimi. Chtěl jsem fotit husu na hnízdě, ale jak mě uviděla, tak si na hnízdo nesedla. Moc dobře věděla, že tam jsem. Odjeli jsme raději, aby vajíčka neprochladla. Husa stále křičela a tím dávala najevo: Pozor, něco se děje. Víme, že fotit zvěř není vůbec jednoduchý. Pořídil jsem si pětistovku teleobjektiv a ten používám. To už není třeba být tak blízko a většinou se mi můj záměr podaří. No, ale vše se mění, i technika. Bez ní je to všechno těžší. Když voda začala opadávat, tak

husy už vyváděly malý žlutý chomáčky housátek, to je to nejhezčí, když husí máma vede svá housátka poprvé ven na vodu a na první pastvu. Je to nádhera. Po tom, když klesá voda, zůstávají tůně plný ryb, který se nestačily stáhnout zpět do koryta. To kluci chytali v těch tůních do košů. To byly spousty ryb. Dávali je svým rodinám a známým. Ti, co chytali do košů, to byli už starí mazáci. Ti taky věděli, jak na to, a taky, aby je nechytly porybněj. To byl většinou výprask od porybného, ale pak ještě i doma od rodičů. To víte, taková věc se nedala utajit. Proto ten výprask. Já jsem se bál, tak jsem raději jen pozoroval a tu rybu jsem pak za něco vyměnil. To se vždycky nějak dalo. Byly to hezký chvíle, a když se voda vrátila do koryta úplně, tak rybáři lovíli na Dyji někde pod vrbama. Romatika jako blázen. Na štiky se chodilo na Velkou špicu vedle Splávku, nebo na Malou špicu. Ta idylka se nedá vůbec popsat, na to se rádo vzpomínalo, i často. Nejvíce zážitků mám ale se svým kamarádem. Když byla odpolední šichta, tak jsme vzali kánoe a hned ráno vyjeli proti proudu Dyje, a to se jezdilo až na soutok Dyje se Svatkou. Všechny místa kolem vody jsme měli označený. Například voda U zlého psa. To bylo v Dolních Věstonicích u Klaničů. Tam byla pumpa s pitnou vodou, tam se musela vždy uhasit žízeň. Oni měli psa za plotem, a vždycky strašně dorážel, proto U zlého psa. V místě bývalé mlíkárně byly v zahradě jahody jako pěst. Tam ústil i kanál z té mlíkárně. Tam byl kapr jako noha, kamoš ho vzal veslem a papačka byla jistá. Název tedy U kapra Jahodníka. Ještě asi kilometr a tam byl soutok Dyje a Svatky. Zde jsme se unavení otočili, lehli na dno lodi a nechali se unášet po proudu Dyje nazpět domů.

Ty překrásný scenérie pobřežní vegetace ze dna lodi. Jako by běžel film o přírodě, jak ta krajina ubíhala. Tento přenášitelný kraj Jižní Moravy dovede potěšit naše srdce. Když si představíte vysoký stromy, keře a pak zponenáhlu se objevuje Palava, překrásný zážitek. Pod Pavlovem se Dyje prudce stáčela doleva. Toto místo lemovaly vysoký písčiny břehy a pak po asi dvou stech metrech byla zelenina se svým dýzlovým čerpadlem na vodu. Někdy se poštěstilo vidět, jak se zalévá a jak svěží zelenina dostala svou blahodárnou vodu. Pak ještě několikrát zatáčka a jsme U vazy. Teď už jen asi pět set metrů a projíždíme nám tak známá místa: Velká špica, Splávek, Malá špica a nakonec Děcák. Je to místo, kde končí naše pouť. Je to

místo s plýtkou vodou a nepříliš prudce stoupajícím břehem. Loď se pěkně vytáhla nahoru na břeh. Naložili jsme ji na vozík, který tvořily dvě propojené kola a pás na stažení. Kánoe lehce ujížděla k domovu, a hned na odpolední sichtu. Vždycky byl člověk unavený, ale šťastný, plný zážitků.

Abych nezapomněl, ještě u Dyje na Děcáku, to bylo místo, kde se děti učily plovat, tam nebyla velká hloubka. Někdy tam nacouvali koně s lejtou. Tam se nabrala voda a umyli koně a je-li zalívat, když byla zem vyprahlá. V tomto kraji málo prší a každá kopka vody je vzácností. Jinak taky kousek od Dětského bylo korečkový rypadlo, který těžilo ze dna řeky písek a tím vznikaly koňské jámy. Říkalo se, že by se tam utopil i kůň. Vody po pás, a pak to prudce klesalo o pár metrů do hloubky. Tam vždycky začaly ujíždět nohy do hloubky, a kdo na to nebyl připraven, dal si pořádného loka. Někdy se neplavci začali i topit. Tyto koňské jámy se po létech zase zanesly pískem a dno zase bylo normální. Na bagru dělal starý Fic celé roky. To byl kdysi jeho výdělek. A vedlejší byl převoz na pramici přes Dyju. Na druhé straně Dyje v lesí bylo hodně kopřiv, a tam si lidé nadělali obrovský otýpky a vrátili se zase pramicí na druhý břeh. Otýpky naložili na kolo a to pak tlačili domů. Každý den tam bylo mnoho lidí. Vozili to prasatům, kačenám a husám, aby pěkně rostli a byli zdraví. Na sečkovici se to posekalo, pošrotovalo a hned bylo co popravovat. Jinak se převáželi lidi, co chodili do Palavy pro chleba. Já sám jsem chodil taky. Doma mně dali pytlík s pěti kilo mouky, přejel jsem Dyju zase na pramici, pak přes les, louku a ještě jeden les, louka a byl jsem v Palavě u zeleniny. Pak kopec a u kostela nahoru tak padesát metrů a vpravo po schodech do pekárny. Ten chléb byl cítit už u toho kostela. To byla vůně, sliny se

už sbíhaly v celé puse. Kdo by to vydržel. Na co si ale dobře pamatuji, byl zvonek za dveřima, na takovém péře. Když se otevřely dveře, tak to zacinkalo. Hned přišel pekař, vzal mouku a přinesl kulatý pecen chleba. Nejlepší byl ten popraskaný a teplý. Tento chleba vydržel měkký snad celý týden. Jak na tom chlebu byly ty praskliny, tak tam se ta kurka ukrutně a šup do pusy. To vám bylo blaho, to se nedá vůbec popsat. Takových labužníků bylo vždycky víc. Chodilo nás tam hodně, protože široko daleko nebyl lepší chleba. Příště zase já a mně podobní si vyžádali vždy ten chleba, co byl popraskaný, abychom mohli okusovat zase kůrku. Jinak šakvícký hřiště bývalo u Dyje. Tam se pořádaly pohárky (pohárový turnaje). Crdlík, zdejší obchodník, tam prodával párky a žlutý sodovky, pak cukroví a rumový špalky, ty byly ze všeho nejlepší. Ty se lízaly do špičky. Ti starší si dávali pivo. Dobrý bylo i kačenisko (kačení mydylko). Bývalo bílý, žlutý, červený a hnědý čokoládový. To byla taková tabulka asi patnáct centimetrů dlouhá a rozdělená na pět pásků. Někdy byl ještě cukrkandl. To byly na špagátě z praženého cukru takový hrudky, asi tak pět centimetrů, průhledný jako záhněda krystal. Turecký med byl v takové hrudě, asi sedm kilo, i s burskými oříšky. To se vždy useklo sekáčkem. To byl mls. Někdy byla jedlá cukrová vata, no balada. Oříšky v sáčku, pražená soja. Mně ale chutnal nejvíc kokosový váleček. Vždycky to bylo moc slavnostní. Chalupovi kluci hráli fotbal a tak jsem jim nosil kopačky se štulpnama a chrániče. Za to byla vždycky tá sladká odměna. Fotbal mě nikdy nebavil, ale chodil jsem rád jen kvůli těm mlsům. Oni byli moji strýci, takže rodina. Časem se všechno mění. Hřiště se přestěhovalo hned za dědinu, takže ne až u Dyje. Vše mělo ale své kouzlo. Jak jsem vyprávěl už předešle, jak jsem kdysi měl v lese strach, že to všechno zmizí, stalo se pravdou. Už není slyšet ten šum lesa, to tlučení haluzí už neuslyším. Čas se naplnil. Jednoho dne přijely obrovské stroje, dřevorubci a začala apokalypsa kraje, zkáza a smutek v duši se nesl nad celým krajem. Stromy jako by naříkaly. To ječely motorové pile, jak se zařezávaly do staletých stromů. Sněženky, bledule, ty zůstaly pod pásy těžkých buldozerů. Pár bledulí zachránili ochránci přírody a přesadili je jinam, kde voda nesáhá. Už nejsou Čápí, Podkovy, Ponse. Prostě to, co kdysi tento kraj dělalo tak úžasným, zmizelo navždycky. Dřevo pořezali, navazli na hromady jako dům veliký a zapáleli. Dílo zkázy bylo dokončeno dokonale. Prosím, zamyslete se nad tím vším. I třeba to, kdy jste slyšeli naposled upřímný smích. Smích od srdce, ale ne ze škodolibosti. Někde v přehradě zůstalo pár stromů ve vodě, jako nějaký pomníky o smutném konci tohoto tak nádherného kraje. Vždyť celá staletí tady ty stromy nikomu nevadily. Takových velikánů už mnoho nenacházíme. A těch mrtvých, ve vodě stojících, pokálených kormoráním trusem, těch je poskrovnu. Ještě jim tam nechali pár hnízď zatím. Časem jim budou zavazet i ony. Sbohem, kraji pod Palavou. Sbohem krásné vzpomínky. Teď jsou kamenné hráze zalité asfaltem a stovky metrů betonových schodů. Tato nádrž měla sloužit proti záplavám. Zaplaveno je už napořád. Zkuste se nad tím vším zamyslet, a nedovolte znovu takové zlo, protože pak nebudete už místa pro vás, vaše děti ani vnoučata. Tím vlastně končí i moje vzpomínky na tento kraj, který mi přirostl k srdci, a nerád bych na toto všechno zapomněl. Jsem rád, že se najdou lidi, kterým se můžu s tím vším svěřit a oni dokážou naslouchat. Věřím v lepší budoucnost tohoto kraje.

Leopold Měšťan, občan Šakvic

Modelářství

Modelářství není koníček, ale diagnóza aneb jablko nepadá daleko od stromu.

Papír vypadá jako obyčejný materiál. Ovšem při troše snahy a úsilí z něj lze vytvořit zcela neobyčejné věci. Jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, je papírové modelářství. Zájem o modelářství se u mě objevil před 15 lety. Prvním impulsem byl vánoční dárek od tatínka v podobě papírových předloh a nějakého toho „vercajku“. Postupně jsem se této činnosti začal věnovat více a můj zájem vydržel až do dneška. V současnosti stavím zejména papírové architektonické modely v měřítku 1:150. Modely jsou jak z produkce různých autorů, tak i mé vlastní konstrukce.

Pomůcky a materiál - ke stavbě potřebujeme zejména: nůžky, ocelové pravítko, disperzní lepidlo, modelářskou podložku, ale i rozličné skalpely, pinzety, jehlové pilníky, vodové či temperové barvy a štětce. V dnešní době je na trhu k dostání poměrně bohatá nabídka modelů ať již českých, nebo

Věříte na babské rady?

Já ano. Pokud nepomůžou - neuškodí.

Je to už hodně roků. Maminka manželova ráda četla a na klíně si jí vždycky lebedila kočička. Její srst prý příznivě působí na krevní tlak. Když jí ale začala při čtení otravovat bradavice na víčku, postěžovala si kamarádce a ta jí řekla - „Fanko, nic si

zahraničních výrobců. Lze je sehnat přes e-shopy, nebo třeba na burzách, které bývají doprovodnou částí soutěží a výstav papírových modelů. Pro začátečníky doporučuji časopis ABC.

V roce 2005 jsem se stal členem Klubu papírových modelářů v brněnských Lužánkách, později i rozhodčím. Díky pevnému úsilí a radám zkušenějších modelářů (hlavně tatínka) i dvojnásobným mistrem republiky v letech 2009 a 2010. V uvedeném období se mi podařilo vyhrát i mezinárodní papírovou ligu se 7 soutěžními koly.

Stavba zmenšeného modelu má svá specifika. Určitě je však vhodné postupovat podle návodu, který je u vystřihovanky. Rád si ke svým modelům dotvářím alespoň kousek okolního terénu či vložím nějaký vlastnoručně vyrobený doplněk.

Mým nedávno dokončeným modelem je hrad Lichnice, jejímž konstruktérem je Ing. arch. Richard Vyškovský, kterého můžete především Vy, dříve narození, znát z rozsáhlé produkce v časopise ABC. Stavba celého modelu mi zabrala téměř 1,5 roku a celková velikost díla je 60 x 55 cm.

Zájemcům o papírové modelářství doporučuji podívat se na webové stránky papirove-modely.cz a můžou se mi i ozvat. Přesvědčíte se, že modelářství není koníček, ale diagnóza, která se Vás bude dlouho držet.

Zdeněk Krčmář

z toho nedělej a potírej to medem a bradavice bude fuč“. Poctivě a dost dlouho víčko potírala a výsledek nikde. Když se rozhodla, že s potíráním skončí, místo medu otřela si hřbetem ruky víčko a bradavice byla pryč.

Marie Albrechtová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Diana Kratochvílová

Zuzana Ritterová

Eva Halmová

Jakub Fiala

Šakvický zpravodaj najdete na internetové adrese www.sakvice.cz.
Své příspěvky můžete zasílat na adresu: knihovna.sakvice@seznam.cz.
Uzávěrka příštího čísla je 30. ledna 2014. Těšíme se na vaše příspěvky.

Šakvický zpravodaj 3/2013

vydavatel: obec Šakvice, registrační číslo periodika: MK ČR E 20162
redakční rada: Ivana Martínková, Zuzana Francová, Drahomíra Buchtová
Vyšlo 29. listopadu 2013 v nákladu 250 výtisků. Neprodejné.